IM 34 (3-4) 2003.
RAGIRANJA
RAECTIONS

"STANJE DUHA"
(u povodu članka Dubravke Osrečki-Jakelić *Stanje svijesti (ni)je bitno*)

SNJEŽANA PAVIČIĆ ▫ Hrvatski povijesni muzej, Zagreb

Marcel Duchamp pokazao je kako kotač bicikla ili sušilo za bocu od običnih uporabnih predmeta postaju *ready made*. Dekontekstualizacija katkad može biti izrazito kreativna aktivnost, no katkad ima sasvim suprotan učinak. Što sve mogu biti posljedice fragmentacije teksta o kojemu se navodno polemizira, znamo. I da ne duljim uvjeravajući čitateljstvo kako je to učinjeno na primjeru koji sam uputila "Informatici" reagiravši na zbivanja 18. veljače prošle godine, kada je bilo riječi o primjeni pravilnika o dokumentaciji, najbolje je usporediti taj tekst (naslovljen *Post festum*, objavljen u IM 33 (3-4), 2002.) i odgovor na njega koji potpisuje D. Osrečki-Jakelić (naslovljen *Stanje svijesti ni(je) bitno*, objavljen u IM 34 (1-2) 2003). S obzirom na ritam izlaženja, "Informatica"" baš nije mjesto za dopisivanje, ali ispalo je tako…

Još jedanput podsjećam, povod mojem javljanju bila je atmosfera na *post festum* predavanju kada je, između ostaloga, pojedinim kolegama uskraćena mogućnost cjelovitog artikuliranja vlastitog problema.

Ne mogu prihvatiti odgovorom ponuđeni diskurs poskakivanja (znate ono *hop, hop, hop*) jer jednostavno nemam sluha za takav ritam. Više volim *clash* (s velikim i malim početnim slovom). Onima koji će možda čitati spomenute napise dodajem nekoliko naznaka za jednostavnije uočavanje uvodno spomenutog postupka.

▫ U Nacionalnom izvještaju Ministarstva kulture Republike Hrvatske iz 1998. godine na stranici 204. piše: *Porazna je činjenica, međutim, da je u muzejskim ustanovama već petnaestak godina oko 50 % predmeta neinventarizirano i taj postotak do danas ne pada.*

Na skupu 18. veljače 2003. godine iskazani podaci o broju inventariziranih predmeta u izrazito su nelogičnom odnosu s Nacionalnim izvještajem (broj inventariziranih predmeta trebao bi se, valjda, povećavati, a ne smanjivati). To što je dokument star pet godina samo je još jači argument nelogičnosti putanje kretanja inventariziranih predmeta. Možda postoji objašnjenje? Možda je ukupni fundus toliko narastao pa se parametri traže iz drugih vrijednosti? Dakle, to što sam se usudila sumnjati nije zbog sumnje ili nekoga nadnaravnog egzibicionizma, već zbog velikog nerazmjera podataka.

▫ Nema mjesta dvojbi, bila sam članica Povjerenstva za izradu Prijedloga zakona o muzejima i zato sam, nimalo ironično, napisala da *ponešto znam o radu u takvim povjerenstvima gdje je vrlo teško usuglasiti stavove teoretskog i pragmatičnog, realnog i utopijskog…*

▫ Aludirajući, valjda, na nešto vrlo važno i spektakularno, u odgovoru na moje reagiranje navodi se kako pišem o temama *od srpa i čekića do kazule i relikvijara*.

Na poziv Uredništva "Informatice " o tom sam raritetnom "fenomenu" zabilježila nekoliko podataka u broju 29 (3-4) iz 1998. godine. Možda to pomogne u razumijevanju raspona tema kojima se bavim jer su mi u Hrvatskome povijesnom muzeju i bivšemu Muzeju revolucije naroda Hrvatske dodijeljene zbirke baš takvih tematskih obilježja (Sakralna zbirka i Likovna zbirka XX. st). Još samo jedna sugestija: naime, uz *srp i čekić* trebalo bi dodati *kukasti križ* jer me je u sferi odnosa umjetnosti i politike upravo taj suodnos najviše intrigirao.

▫ Epilog je isti kao u tekstu *Post festum*.

Primljeno: 1. svibnja 2004.